

MIKROTECHNISCHE UND HISTOCHEMISCHE UNTERSUCHUNGSMETHODEN (METODE MICROTEHNICE ȘI HISTOCHIMICE DE CERCETARE)

Prof. dr. *Kiszely György* și dr. *Pósalaky Zoltán*
Akadémiai Kiadó, Budapeșt

Microtehnica, adică metodologia preparării microscopice, se dezvoltă vertiginos în zilele noastre. Paralel cu înmulțirea problemelor de ordin tehnic, care se ridică în cursul cercetărilor micromorfologice, crește din zi în zi și numărul articolelor de orientare tehnică. Histochemia este o ramură a microtehnicii în plină dezvoltare și reprezintă legătura dintre histologie și biochimie, respectiv fiziologie.

Tratatul recent apărut al lui *Kiszely György* și *Pósalaky Zoltán* are o mare însemnătate pentru morfologi. Cu șase ani în urmă am primit cu multă satisfacție manualul lui *Kiszely* și *Barka* „Microtehnică practică și histochimie”. Recent, editura „Akadémiai Kiadó”, Budapeșta, a scos o ediție mult mai amplă și în mare parte transcrisă a manualului, de data aceasta în limba germană.

Partea de microtehnică generală (pp. 19—174), îndreptar valoros pentru cercetători, reprezintă contribuția autorului *Kiszely György* și dovedește cunoștințele profunde și multilaterale ale autorului. Credem totuși că autorul ar fi trebuit să țină seamă și de problemele prosectorului, care prelucrează un număr mare de piese. Astfel, de exemplu, sintem de părere că evaluarea critică a metodelor moderne de decalcifiere și a metodelor de includere a pieselor foarte mici și fragmentate, prin coagularea lor în albuș de ou, ser sanguin sau alte substanțe, ar fi de dorit să ocupe un capitol mai important. Autorul nu acordă aparatelor automate de includere suficientă atenție, deși câteva dintre tipurile existente de aparate sint de un real folos.

În multe locuri tehnicile devenite clasice au cedat locul altora mai noi și mai eficiente. Credem însă că în unele cazuri ar fi fost indicat, ca autorul să nu renunțe la descrierea acestor metode.

Din mulțimea colorațiilor tricromice autorul a ales foarte bine pe cele mai verificate în practică, descriindu-le amplu și precis.

Partea care se ocupă de histochimie (pp. 175—598) îi aparține lui *Pósalaky Zoltán*.

După tratarea problemelor de fixare și includere, urmează prezentarea compuşilor decelabili histochimic, potrivit clasificării lor biochimice.

Din această aranjare a capitolelor rezultă o bună cuprindere a materialului prezentat în lucrare. Deși dimensiunea volumului nu permite explicarea biochimică detaliată a procedeelelor, introducerea la fiecare capitol, precum și descrierea chimică a unor tipuri de reacții, sint foarte valoroase. Ne pare rău că autorul nu se ocupă de metodele de imunofluorescență din capitolul protidelor.

Capitolul care se ocupă cu punerea în evidență a diferiților fermenți, conține metodele cele mai importante și tratează 52 de enzime.

Regretăm faptul că în unele locuri există un paralelism între cele două mari capitole.

La sfârșitul volumului, *Rappay György* tratează în 10 pagini bazele teoretice ale citochimiei cantitative și descrie câteva metode.

Bibliografia care completează fiecare capitol face posibilă o orientare mai largă, deoarece conține titlurile cele mai importante, clasice și recente. Trebuie menționat faptul că prezentarea și gruparea materialului, precum și stilul clar al expunerii, confirmă talentul didactic al autorilor.

Tabelele volumului prezintă un ajutor foarte prețios în munca de laborator. Materialul iconografic, foarte bine întocmit (140 figuri, în mare parte microfotografii în culori), mărește valoarea lucrării.

Editarea acestui volum de către „Akadémiai Kiadó” din Budapesta este de mare utilitate pentru morfologi, atât prin conținutul său bogat cât și prin prezentarea foarte îngrijită.

Gh. Kemény